

מ"ת 2787/12/16 - מדינת ישראל נגד נחום פלורנט

בית משפט השלום לתעבורה באילת

מ"ת 2787-12-16 ישראל נ' פלורנט(עציר)

לפני כבוד השופט תומר אורינב
המבקשת: מדינת ישראל

נגד
המשיב: נחום פלורנט (עציר)

נוכחים:

ב"כ המבקשת - עו"ד עודד נגב

המשיב וב"כ - עו"ד אלקיס - ס"צ

החלטה

לפניי בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו.

בבסיס הבקשה כתב אישום שהוגש היום כנגד המשיב והמייחס לו עבירות של נהיגה ברכב מנועי ללא רישיון נהיגה (מעולם לא הוצא), עבירה לפי סעיף 10א לפקודת התעבורה; נהיגה בקלות ראש, עבירה לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה; נהיגה ללא חגורת בטיחות, עבירה לפי תקנה 83א(ב) לתקנות התעבורה; ונהיגה ברכב ללא ביטוח, עבירה לפי סעיף 2א לפקודת ביטוח רכב מנועי.

על פי הנטען בכתב האישום, ביום 30.11.2016, סמוך לשעה 23:30, המשיב נהג ברכב פרטי ברח' דרבן לכיוון כיכר התיירות בעיר אילת וזאת בהיותו בלתי מורשה לנהיגה ברכב מנועי, ללא חגורת בטיחות וללא פוליסת ביטוח המכסה את נהיגתו.

ב"כ המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה ולמסקנה זו הגעתי גם מעיון בתיק החקירה. די להפנות להודעת המשיב במשטרה אשר מודה כי אין לו רישיון נהיגה ישראלי וכי גם ביום 30.11.2016 נהג ברכב ללא רישיון נהיגה.

המחלוקת בין הצדדים נסובה סביב שאלת קיומה של עילת מעצר והאפשרות להשיג את תכלית המעצר באמצעות חלופה.

שלא כדעת ב"כ המשיב, הנני סבור כי העבירות המיוחסות למשיב מקימות עילת מעצר של מסוכנות. מי שנוהג ברכב ללא רישיון נהיגה - ומסתבר שנהיגה זו נמשכת מזה מספר שנים, ללא פוליסת ביטוח וכשהוא אינו חגור, מעיד על עצמו שהוא בז לחוקי התעבורה וכי נשקפת מהתנהלותו מסוכנות לכלל ציבור המשתמשים בדרך.

בעניינו של המשיב שלפניי המסוכנות מתעצמת בשים לב לעברו התעבורתי.

ביום 29.06.2014 הורשע המשיב בעבירה של נהיגה ברכב ללא רישיון נהיגה ונדון בשל כך לעונש של פסילת רישיון נהיגה וכן מאסר מותנה בן 6 חודשים לתקופה של 3 שנים, אם ינהג בפסילה או ללא רישיון נהיגה תקף. בסיומו של אותו דיון, שהתקיים בבית משפט לתעבורה בפתח תקווה, נרשמו מפיו של המשיב הדברים הבאים: **"הוסברה לי המשמעות של מאסר על תנאי. אני מבין שאם אני אנהג ללא רישיון נהיגה בתוקף או שאני אנהג בזמן הפסילה, אני אשלח לכלא"**.

פסילת רישיון הנהיגה בפועל והטלת המאסר המותנה לא הרתיעו את המשיב לשוב ולבצע עבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה, כמפורט להלן:

א. ביום 22.07.2016 נתפס המשיב בשעה 03:05 כשהוא נוהג ברכב ללא רישיון נהיגה וכשהוא שיכור. בגין אירוע זה הוגש כנגד המשיב כתב אישום בבית משפט לתעבורה בתל אביב. הגם שחומר החקירה של תיק זה אינו מונח בפניי, לצורך הערכת התשתית הראייתית הלכאורית של אותו תיק, לא יהא חולק כי קיימות ראיות לכאורה לכך שבאותו אירוע נהג המשיב ללא רישיון נהיגה, שכן המשיב הודה, בעדות שמסר בתיק שלפניי, כי גם באירוע שנדון בבית המשפט לתעבורה בתל אביב הוא נהג ללא רישיון נהיגה (הודעתו מיום 01.12.2016 עמ' 2 שו' 19).

ב. ביום 15.09.2016 נהג המשיב פעם נוספת ללא רישיון נהיגה, ובגין אירוע זה הוגש כתב אישום שנדון בבית המשפט לתעבורה בחדרה. לדיונים בבית המשפט לתעבורה בחדרה לא התייצב המשיב, וביום 30.11.2016 הוא נדון בהעדרו לעונש של פסילה בפועל וקנס בסך 3,000 ₪.

ג. ביום 30.11.2016 (ממש באותו יום שבו נדון בבית משפט לתעבורה בחדרה, אם כי בהעדרו), נהג המשיב ללא רישיון נהיגה, הפעם בחוצות העיר אילת (וכזכור, ב"כ המשיב לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה לביצועה של עבירה זו).

הנה כי כן, מכל המקובץ עולה, כי הגם שהמשיב היה מודע שתלוי ועומד נגדו מאסר מותנה בגין עבירות של נהיגה ללא

רישיון נהיגה, הדבר לא מנע ממנו בשלוש הזדמנויות שונות לנהוג ללא רישיון נהיגה.

בהתנהלותו זו הוכיח המשיב כי הוא בז לחוקי התעבורה ולהחלטות בית המשפט, ואפילו מאסר מותנה לא מרתיע אותו.

המסוכנות הנשקפת מן המשיב עולה לא רק מנסיבות ביצוע העבירה ומעברו התעבורתי, אלא גם משתי נסיבות נוספות שהינן בעלות משמעות:

1. המשיב טען בדיון שהתקיים במסגרת הארכת מעצרו על רקע הצהרת תובע, כי היה הוא זה שפנה לשוטרים ביום 30.11.2016 כדי לברר היכן נמצא מלון רויאל ביץ' בעיר אילת, ולשיטתו אם סבר כי ביצע עבירה לא היה פונה לשוטרים. גרסה זו אין בה שמץ של אמת, בשים לב לדוחות פעולה של שלושה שוטרים שונים שמציינים כי הם אלה שהורו למשיב לעצור את רכבו לשם בדיקה. ברור איפוא כי העלאת הגרסה שהמשיב הוא זה שפנה לשוטרים נועדה להקהות מן המסוכנות הנשקפת מהתנהלותו.

2. הגם שלא יוחסה למשיב עבירה של נהיגה בשכרות, אין חולק כי ביום 30.11.2016 הוא נהג ברכב, כאמור ללא רישיון נהיגה, לאחר ששתה שתי כוסות וויסקי (הודעתו מיום 01.12.2016 עמ' 2 שו' 32). בהתנהלות זו המשיב הוכיח כי אין לו מורא מן הדין, וביודעו כי הוא נוהג ללא רישיון נהיגה אף העז לשתות שתי כוסות וויסקי טרם שעלה לרכב. אין צורך להכביר מילים בדבר המסוכנות הנשקפת מהתנהלות שכזו.

מכל המקובץ עולה כי מן המשיב נשקפת מסוכנות של ממש לכלל ציבור המשתמשים בדרך.

אחזור ואציין, כפי שאני מציין בהחלטות רבות שניתנות על ידי, כי לדאבון הלב בכבישי ישראל מוצאים את מותם יום יום אזרחים רבים בתאונות דרכים שנגרמות בגלל זלזול של נהגים בחוקי התעבורה. זעקת משפחות ההרוגים והפצועים לא די בה, ובית המשפט צריך לומר את דברו כי מי שנוהג תוך זלזול בחוקי התעבורה מעיד על מסוכנות רבה הנשקפת ממנו ודינו להיעצר.

אינני שותף לטענת ב"כ המשיב ולפיה ההלכה שיצאה מבית המשפט העליון היא כי בעבירות תעבורה הכלל הוא שחרור והחריג הוא מעצר. כל מקרה צריך להיבחן לגופו, וככל שהיתה קיימת כזו הלכה, הרי שהגיעה העת לשנותה נוכח שדה הקרב המתרחש בכבישי ישראל.

בעניינו של המשיב שלפניי הוכחה מסוכנות של ממש המצדיקה את מעצרו עד תום ההליכים, הכל כפי שפורט לעיל.

מעבר למסוכנות הנשקפת מהמשיב בהתנהלותו הוכיח כי לא ניתן לתת בו כל אמון, וגם החלטות של בית משפט ומאסר מותנה לא הרתיעו אותו מלשוב ולבצע עבירות תעבורה ולעלות לרכב לאחר ששתה שתי כוסות וויסקי.

כמצוות המחוקק, גם כאשר המסוכנות היא גבוהה שומה על בית המשפט לבחון קיומה של חלופת מעצר.

בדיון היום שמעתי את החלופה שהוצעה, חברו של המשיב, אשר הציע לפקח על המשיב בדירה בתל אביב שם מתגוררת חברתו של המשיב.

לאחר ששמעתי את החלופה, לא שוכנעתי כי יש בכוחה כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת מן המשיב.

בראש ובראשונה, כאמור לעיל, אין ליתן כל אמון במשיב שכן הוא הוכיח בהתנהגותו שהוא בז לחוק. כיצד אפוא יקפיד על תנאי השחרור שיוטלו עליו? השאלה היא רטורית כמובן.

שנית, המפקח אישר בהגינותו כי בעבר, כאשר המשיב נהג ללא רישיון נהיגה, הוא העיר לו על כך וביקש ממנו לבל ישוב לבצע עבירות אלו, ואולם כאמור המשיב לא שעה גם לאזהרת חברו. כיצד אפוא יישמע המשיב להוראת חברו לבל יפר את תנאי השחרור? כמובן שמדובר בשאלה רטורית.

שלישית, הפיקוח המוצע על ידי המפקח אינו הרמטי. המפקח ציין כי הוא צריך לצאת מידי פעם לערוך קניות, כך שלא ברור מי ישמור על המשיב באותם זמנים. המפקח גם ציין כי הוא נוהג להתגורר עם הוריו בנתניה, כך שלא ברור כיצד ימלא את משימת הפיקוח בדירה המוצעת בתל אביב. כמו כן, בדירה בתל אביב מתגוררת חברתו של המשיב, שהיתה איתו ברכב ביום 30.11.2016 עת נהג כאמור ללא רישיון נהיגה, ללא חגורת ביטוח ולאחר ששתה שתי כוסות ויסקי. גם למרותה לא ישעה המשיב.

לפיכך, לא שוכנעתי כי החלופה שהוצעה יש בכוחה להשיג את תכלית המעצר.

סוף דבר, אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו.

תיק החקירה מוחזר לב"כ המבקשת.

ניתנה והודעה היום ד' כסלו תשע"ז, 04/12/2016 במעמד הנוכחים.

תומר אורינב, שופט

קלדנית: סימה סקורי שחרור/קרבן שטרית

